

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Volvntarivm Imperii Consortivm Inter Fridericvm Avstriacvm Et Lvdoovicvm Bavarvm Avgg.

**Köhler, Johann David
Baumann, Johann Friedrich**

Altdorfii, 1733

IX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130795](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130795)

fessorem Viennensem A. 1464. mortuum, qui in *Chronic. Auftr. Lib. III. p. 788.* in *Pezii Tom. II. Script. Auftr.* hæc annotavit: *Fertur etiam in Partis intercidisse, ut uterque Regali Titulo, quoad in humanis degerent, in Alemannia uti possent suis in epigrammatibus pro futuro.*

Majora Præsidia Causæ nostræ ex Historicis illius ævi proferre non possumus, freti eadem ratione, quam RAYNALDVS adduxit, *l. c. ad A. 1314. §. 17. p. 137. Rei autem gesta Narratio vera vix ab Historicis peti potest, cum ea Scriptis tradiderint, quæ communi hominum Fama, in locis, in quibus versabantur, pervulgata erant, ut sentiebant cum hoc vel altero æmulo, indeque non minus dictis inter sese, quam armis aduersi Principes, pugnarint.*

IX.

Sit ergo nobis Testis omni exceptione major ipse Pontifex Romanus, JOHANNES XXII. qui in *Epistola ad CAROLVM, Regem Francorum,* scripta, diserte testatus est, sibi pactum Consortium Cæsareæ Majestatis Ludovicum inter et Fridericum, posita omni æmulatione diuturniore, innotuisse. Hanc ob causam hunc Regem

iv) Ex testimonio
JOHANNIS
XXII.
Pontificis R.

gem vehementer stimulavit, ut, excusso omni languore in consequendo Imperio, omni potius animi contentione anniteretur, ut Voti sui compos fieret, Dignitatemque Imperatoris Romani adipisceretur. Illa Epistola ita se habet:

**CAROLO, REGI FRANCORVM
ILLVSTRI.**

Diligenter percepimus, quæ continebant Literæ Regiæ, et transcriptum Literæ de Alamannia Excellentia Regiæ destinatæ: Et antequam nobis fuissent presentata per dicta illius, qui de Alamannia prædicta scripserat, Literas receperamus, et non tantum eadem quoad Familiaritatem et amicitiam illorum Ducum incredibilem, continentibus adhuc Fide dignorum receperamus Literas, quod dictorum Ducum ad hoc intentio ferebatur, quod Liberatus deberet remanere in Alamannia, sub titulo Regio, et illud ab ipso recognoscere Liberante, Liberans autem sub Imperiali Titulo deberet ad partes Italiae se transferre, vel si Liberanti esset acceptius, Liberatus pro eo deberet ad partes Italiae proficisci: Creditur tamen, quod spretis periculis Liberans eligat Italiae visitare. Profecto, Fili charissime, si Conceptus isti, quod absit, producerentur ad partum,
multa

multa possent pericula et utique ampliora, quam considerari valeant, provenire. Ideoque Providentia Regia, Tepiditate deposita, curet super hoc vigilare: Res enim, sicut adhuc sunt disposita, ut regium possit ut prius Desiderium adimpleri, quod forsitan non poterit, si Prædicti possint suum Propositum stabilire. Tepiditas Regia multum Negotio obsuit, quia et nos reddit, et reddidit tepidos et morosos. Literam illam, per quam de Regio Thesaurò nil emittitur, tenuit magnificentia Regia jam fere per annum, licet sæpius Spes data fuerit transmittendi. Excutiat Circumspectio Regia, quæso, hunc torporem, et operetur, si ad hoc intendat, dum dies est. Nox enim supervenire poterit, in qua non poterit operari. Solicitatur, sicut intimatum est nobis de illis partibus, qui Regali Excellentie insinuarunt prædicta, ut nostram Liberanti debeat gratiam impetrare: Quod si non posset fieri, se cum illo velit conjungere, et de Imperio recipere quidquid volet. Scribenti rescripsimus, prout vidimus expedire. Ex multis, quæ audivimus, credimus, quod nondum Liberatus de modo Liberationis et factis in ea Promissionibus, suis Fratribus exposuerit Veritatem. &c. Datum Avinione III. Kalend. Augusti, Anno IX. Vid. RAYNALDVS l. c. §. 25. p. 298. Ex hac epistola cognoscimus, FRIDERICVM, Aug. pro Ludovico, in gratiam secum reducto, deprecato-

torem egisse apud Pontificem Rom. cum hac animi et consilii declaratione, quod si indignaretur ille hunc in gratiam recipere, ob irritam hanc petitionem, ab illis decretam esse communem administrationem Imperii. Cum vero Ludovico valde infestus Pontifex denegasset ei veniam, sine ulla mora de conventionis novæ capitibus pro suscipienda invicem Augusta dignitate Fridericus et Ludovicus consilia inter se communicarunt, quorum primas lineas ductas per exploratores suos Pontifex statim rescivit.

X.

V.) *Ex negotiis Imperialibus a Friderico Aug. vel a se, vel cum Ludovico Aug. actis.*

In hac Controversia intricatissima omnibus aliis argumentis præponderant Acta Imperialia à FRIDERICO, Augusto, post instauratam amicitiam et pacem stabilitam, vel à se, vel cum Ludovico Bavaro simul gesta, quæ clare testantur eum Collegam Imperii fuisse. Hæc à nobis eò magis fuerunt investiga-

113101

6 H

stiga-